

Statenvertaling of Tenach en B'rit Chadasha.

Mogelijk is het u niet ontgaan, enige tijd geleden is er onrust ontstaan op de Pieter Zand scholengemeenschap over het mogelijke gebruik van de Herziene Statenvertaling (HSV) in de lessen.

Ook is er zorg geuit in de OGGIN (oud gereformeerde gemeente in Nederland) over het gebruik van de HSV in de gezinnen.

Maar wat is nu wel een goede vertaling? Of moeten we het anders formuleren: Heeft het zin om welke vertaling dan ook te gebruiken als we de grondprincipes van de Bijbel niet kennen?

De Statenvertaling en ook de Naardense Bijbel staan het dichtst bij de Hebreeuwse grondtekst en dan komen we gelijk waar wij zijn moeten: Onze Bijbel is een samenvatting van boeken geïnspireerd door de Heilige Geest geschreven door Joden in de Hebreeuwse taal.

Hebreeuws is meer dan een taal. De hele Bijbel is Hebreeuws van aard. Ondanks dat het Nieuwe Testament in het Grieks geschreven is (door in de Messias gelovende Joden) is het NT wel met de Hebreeuwse mindset geschreven. De Bijbel heeft een Hebreeuws karakter dit moeten wij goed voor ogen houden.

A. Hoe de Bijbel te lezen

Voordat wij de eerste bladzijde van de Bijbel openslaan zullen we eerst een aantal basisprincipes moeten weten, die ons helpen de Bijbel te begrijpen en te verstaan:

- De Geest is nodig om de Bijbel te verstaan (1Kor. 2:9-16) een natuurlijk mens neemt de dingen van God niet aan.
- De Bijbel is in de Hebreeuwse taal geschreven, met Hebreeuwse gebruiken en Hebreeuwse uitdrukkingen.
- Alles wat Yeshua (Jezus) en de apostelen leerden komt uit de Tenach (1e/Oude Testament).
Als in het NT gesproken wordt over 'de Schriften' gaat het over de Tenach zie o.a.: Joh. 10:35, Joh. 5:39 en 2Tim. 3:16-17.
- De Bijbel is één geheel: het Oude- en Nieuwe Testament zijn niet 'los' verkrijgbaar.
- Vertalers willen goedlopende zinnen maken die duidelijk zijn. Daarbij wordt al heel snel gegrepen naar het interpreteren van de tekst. Dan begeven we ons op gevaarlijk terrein.
In vertalingen zijn zo de theologische achtergronden van vertalers verwerkt.
- Wij kunnen het Woord van God alleen maar ten volle begrijpen als wij het lezen in de oorspronkelijke Joodse context. Wij moeten daarvoor noodzakelijkerwijs onze Griekse bril opzij leggen, evenals alle belemmerende kerkelijke tradities en dogma's.
- De Thora is het fundament van de Bijbel, alle principes die in het Nieuwe testament uitgewerkt worden hebben hier hun oorsprong.

Als we de Hebreeuwse manier van denken en taal begrijpen zal er een wereld voor u opengaan. Door diverse voorbeelden zal dat verder verduidelijkt worden.

B. Joodse identiteit van de Bijbel

Het Christendom is een eigen leven gaan leiden, dat gebaseerd is op het Griekse denken met alle gevolgen van dien. Het is echter nooit de bedoeling van Jezus Christus en Zijn apostelen geweest om een nieuwe religie te stichten, los van het Jodendom! God is immers onveranderlijk, en God is de God van Israël. Dit moeten wij altijd voor ogen houden. De Bijbel is een Joods boek van kaft tot kaft en ook het Nieuwe Testament is geschreven door Joden. De eerste mensen op aarde die geloofden dat Jezus dé Messias is, waren Joden (Hand2:37). Zij werden op dat moment geen christenen maar bleven hun Joodse identiteit behouden en hielden zich nog steeds aan de Thora (Hand.21:20). De eerste gemeente was Joods, De Messias is Joods en zowel de 12 apostelen alsook de eerste 70 discipelen waren Joods.

Zowel het Oude- en Nieuwe verbond zijn gesloten met het huis van Israël en Juda (Jer.31:31-34).

Heidenen die in God geloven en de Messias hebben aangenomen als Heiland, worden als wilde loten geënt op de edele Olijfboom Israël (Rom.11:11-24).

Heidenen verkrijgen door het geloof het burgerrecht van Israël en zij mogen mede-erfgenamen worden (Ef.2:11-22).

Maar let wel: zij worden *bijgevoegde* mede-erfgenamen. De natuurlijke erfgenamen zijn nog steeds de (gelovige) Joden!

C. De Bijbel van Yeshua en de apostelen

Jezus Christus was de grootste Thoralaraar aller tijden. Tijdens Zijn bediening hier op aarde haalde Hij Zijn onderwijs uit de Tenach¹ (oude testament of beter 1^e testament). Ook de ons bekende 'oud vaders' Sja'oeel (Paulus), Jochanan (Johannes) en Kefas (Petrus) hadden alleen de Tenach¹ tot hun beschikking, later is daar het B'rit Chadasha (vernieuwde verbond/nieuwe testament) bij gekomen. In de meeste gemeenten die vandaag de dag geloven dat Yeshua de Joodse Messias is, wordt elke Sabbat een gedeelte uit de 'parasja' gelezen. Dit is een bij elkaar horend gedeelte uit zowel de Thora, Profeten en het Nieuwe Testament.

¹TeNaCH acroniem voor:

Thora= 5 boeken van Mosjé (Mozes)

Nevie'iem= profetische boeken

CHetoeviem= overige geschriften (uit het 1e testament)

D. Afwijkende gedachten.

Er zijn veel mensen die de Bijbel met een gekleurde bril lezen. Veel gedeeltes, zinnen en woorden zijn door o.a. de reformatie ingekleurd en bepalen hoe wij de Bijbel lezen. Vaak worden teksten (bv de profeten) op ons toegepast, terwijl de profeten overduidelijk over/tegen Israël spreken. **Ons** betekent in de Bijbel niet altijd **ons de kerkelijke Nederlanders....** Deze manier van lezen heeft vaak te maken met een gebrek aan kennis over Gods plan met Israël en met de gedachte dat Israël heeft afgedaan en dat alles nu op de kerk toegepast moet worden. Laten wij daarom altijd goed lezen over/tegen wie gesproken wordt, al worden wij natuurlijk wel door de teksten aangesproken. Laten we voor dit moment teruggaan naar de bron.

E. Het begin.....

Als we de eerste bladzijde van de Bijbel openslaan begin het als volgt: In het begin/In den beginne schiep God de hemel en de aarde enz. En de meeste mensen (ondanks welke 'ware' vertaling ze ook gebruiken) lezen nu rustig verder. Laten we eens kijken hoe de Tenach begint: *B'reshiet bara enz.*

Verborgene profetie in Genesis 1.1

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ :

. ha'aretz we'et hashamayim et Elohim bara B'reshiet

. de aarde en de hemelen - God schiep In (het) begin

De eerste letter van Genesis is de letter beth, ב, die de betekenis heeft van: huis. Deze letter heeft een dak en een opening, zoals de tent van Abraham, waarin ieder die wil, welkom is.

De eerste letter van het alfabet is alef, א. Waar is de alef in Genesis 1.1? In de Naam ELOHIM, אלהים. Hij is aanwezig maar onzichtbaar.

God maakt een woning en bereidt een bruid voor Zijn Zoon.

Genesis 1:1 heeft zeven woorden, elk vertegenwoordigt een periode van duizend jaar.

Het eerste woord, bereshiet, בראשית, begint met de letters בר, bar, zoon.

Het tweede woord is bara, ברא, scheppen. Johannes 1:1 zegt: 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.' Bereshiet is begin, bar is zoon, bara is scheppen. Zo is God en de Zoon aanwezig in de eerste woorden van Genesis; het zegt tevens dat de Zoon en scheppen inherent zijn aan elkaar.

Het eerste woord van Genesis, בראשית bereshiet, begin, heeft de volgende woorden in zich. בר bar, zoon א alef, God שית shiet, dorens ראש rosh, hoofd ברש brosh (zonder alef), boom שי shai, gave, geschenk ת tav, in oud-hebreeuws geschreven als een kruis, , betekent: het verbond.

Zo is Gods verlossingsplan al vervat in het eerste woord van Genesis, van de grondlegging der wereld dus (Openbaring 13.8):

De Zoon van God
[gekroond] met dorens [op Zijn] hoofd,
[hangend aan] een hout ✕
[als] een gave (de Gegevene) van het verbond

Het is de prijs die Hij wil geven voor de bruid. Heeft u zo weleens Genesis 1:1 gelezen?

F. Waar bevond zich de hof van Eden?

De meeste mensen denken dat de hof van Eden (hof van gelukzaligheid/genot) gelegen heeft in het huidige Irak, aangezien er gesproken wordt over de twee bekende rivieren Tigris en de Eufraat.

Als we een rode cirkel om Israël trekken, zien we dat bijna alles in de Bijbel zich in Israël afspeelt, trekken we een rode cirkel om Jeruzalem dan zien we dat alle belangrijke gebeurtenissen zich in Jeruzalem afspelen o.a.: Stad van David, zalving van Salomo, veroordeling en kruisiging van Christus, hemelvaart en wederkomst enz.

Waarom moest Christus in Jeruzalem sterven? Zou er een mogelijkheid zijn dat juist daar waar de zonde de wereld in is gekomen (de hof van Eden) daar op dezelfde plek er verzoening voor gedaan wordt?

Waarom zouden Adam en Eva in Irak het levenslicht zien zo ver van Israël vandaan?

Een aantal gedachten waarom de hof van Eden, en de 'geboorte' van Adam en Eva zich rondom Jeruzalem afspeelde.

1. Israël en Jeruzalem zijn de belangrijkste gebieden in de Bijbel.
2. De beek Gihon ontspringt uit Jeruzalem (1Kon1:33,38).
3. In de hof stond de boom des levens. De Bijbel zelf associeert de bo(o)m(en) des levens met Jeruzalem (Ezechiël 47) en (Opb.22).

Wat denkt u als u moest kiezen tussen Irak en Jeruzalem?

G. Namen in de Bijbel (1)

God heeft niets zonder reden in de Bijbel laten beschrijven. Dat geldt ook voor de namen in de Bijbel.

Veel namen die wij in de Bijbel lezen hebben ons niet zoveel te zeggen, omdat wij de betekenis ervan niet begrijpen. Maar juist in de (oorspronkelijke) namen van personen wordt veel duidelijk over het Evangelie. Zeker als het gaat over: ***er is onder de hemel geen andere Naam (Yeshua) gegeven waardoor wij zalig moeten worden*** (Hand.4:12).

Wat is de reden geweest om de Naam die op het 'geboortekaartje' van Jozef en Miryam (Maria) stond te veranderen naar een andere naam??

De engel Gabriël (Gabriël) kreeg persoonlijk van God de opdracht om naar Nazareth te gaan en te verkondigen dat Yeshua geboren zou worden. (Luk.1:26-33)

Waarom is de Joodse naam die redder betekend 'ont- Joodst'? Waardoor de kracht van die Naam verloren is geraakt. Is het te moeilijk om De Naam Yeshua die de Eeuwige Zijn Zoon gegeven heeft af te drukken in onze 'ware' vertalingen (waar zo veel gedoe over is)? Antisemitisme in onze vertalingen? Kim yong un spreken we toch ook gewoon uit in Nederland en daar maken wij ook geen Nederlandse vertaling of variant van? Of wat dacht u van het volgende:

Gen.24:62 [Lachai-Roi](#).

Dan.5:25 [Mene, Mene, Tekel ufarsin](#).

Mat.27:33 [Golgotha](#).

Mat.27:46 [Eli, Eli Lama sabachtani](#).

Joh.20:16 [Rabboeni](#).

Zomaar een aantal voorbeelden waarin de woorden in de grondtaal staan, maar de Joodse naam [Yeshua](#) laten staan is niet mogelijk? Of vinden we het moeilijk dat Hij in eerste instantie gekomen is om **Zijn** volk (Israël dus!) zalig te maken (Math.1:21). Zie voor meer informatie de studie [Jezus of Yeshua](#) op onze site.

Namen in de Bijbel (2)

Het geslachtsregister uit Genesis 5 vertelt ons een verhaal, als we naar de betekenis van de namen kijken. Het gaat dan om de namen van de eerste 10 geslachten. Van Adam tot Noach. En omdat na Noach de zondvloed komt, hebben we het dan eigenlijk over één wereld. Hieronder schematisch de namen op een rijtje met daarachter de letterlijke vertaling van de Hebreeuwse naam:

Naam	Fonetisch (uitspraak)	Betekenis
Adam	Adaam	Mens
Set	Sjeet	Geplaatst
Enos	Ĕnoosj	Sterveling
Kenan	Qenjaan	Verdriet
Mahalal-El	Mahálal eel	Geprezen God
Jered	Jared	Hij zal neerdalen
Henoch	Chanooch	Gezalfde/onderwijzing
Methusalach	Metoesjalach	Met zijn dood wordt gezonden
Lamech	Lamech	Smaken
Noach	Noach	Rust/troost

Wanneer je dit in het Hebreeuws naast elkaar zet, vormt het een zin, de vertelling van het evangelie in een notendop: De mens is geplaatst als sterveling in verdriet. De geprezen God zal Zijn gezalfde/onderwijzing doen neerdalen. Door Zijn dood zullen wij rust en vertroosting smaken.

Dit komt ook mooi naar voren als wij de 12 stammen van Israël onder elkaar zetten.

Naam	Fonetisch (uitspraak)	Betekenis/toelichting
Ruben	Re oeveen	Zie de zoon
Simeon	Sjim oon	Horen, naar Hem luisteren
Levi	Levi	Aankleven/aan Hem plakken
Juda	Je Hoedah	Danken/prijzen
Issachar	Jissachaar	Hij heeft het loon bij zich

Zebulon	Ze voelen	Hij woont onder ons
Jozef	Joseef	Hij zal toevoegen
Benjamin	Binjamien	Rechterhand
Dan	Daan	Gericht/rechter
Nafthali	Nafthali	Strijd/streven
Gad	Gaad	Gelukzaligheid
Aser	Asjeer	Rijkdom/blijdschap

Zet je de namen achter elkaar dan krijg je: Zie de Zoon, hoor Hem, verkleef aan Hem en dank Hem, Hij brengt het loon, Hij woont onder ons en voegt toe. De Zoon van Zijn rechterhand, de rechter in de strijd die geluk en blijdschap brengt.

H. Wie zijn de uitverkorenen in de Bijbel.

Velen menen dat als het in de Bijbel over 'uitverkorenen' gaat dat daar de mensen mee bedoeld worden die God voor de oorsprong van de wereld verkoren heeft tot zaligheid.

De tekst "*Want vele zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren*" (Math.20:16 en 22:14) wordt dan als zodanig uitgelegd dat velen geroepen zijn, maar weinigen zalig zullen worden.

Wij zullen vanuit dé Bron (Gods Woord) laten zien dat **Israël** bedoeld wordt als het over de uitverkorenen gaat.

1 God verkiest Israël.

God verkiest Israël als volk als geheel (en niet op individuele basis). De uitverkorenen zijn zij die uit het natuurlijke geslacht van Abraham, Izak en Jacob voortkomen. God kiest Israël omdat Hij hun vaders liefhad, Hij heeft hen met hun nakomelingen collectief uitverkoren om in Zijn land te wonen.

*Omdat Hij uw vaders heeft liefgehad en hun nakroost heeft **uitverkoren**, heeft Hij zelf u met Zijn grote kracht uit Egypte geleid.* (Deut.4:37)

*Ter wille van Mijn knecht Jacob en van Israël, mijn **uitverkorene**, riep Ik u bij uw naam, gaf u een erenaam, hoewel gij Mij niet kende.* (Jes.45:4) zie verder Deut.7:7 en 14:2, 1Kon.3:8, Ps.105:43, Jes.65:9.

2 Waarom zijn zij uitverkoren? Niet om hen geloof of de zaligheid te schenken.

*Want gij zijt een volk, dat de Heere, uw God, heilig is, u heeft de Heere, uw God, uit alle volken op de aardebodem **uitverkoren** om Zijn Eigen volk te zijn* (Deut.7:6)

Nergens wordt in de Bijbel gesproken over de verkiezing tot behoud.

Er is geen twijfel mogelijk wie de uitverkorenen zijn: dat zijn de nakomelingen van Israël.

3 God verbindt zich aan Israël.

God verbindt Zich aan het volk Israël vanwege de belofte aan Abraham. Er wordt ook gesproken over de omvang van het grondgebied. Heeft Israël dat hele gebied al in bezit gehad? Nee!

Gods plan met Israël is nog steeds niet voltooid. Ook dat laat zien dat het onmogelijk is dat de kerk de plaats van Israël ingenomen zou hebben. *Te dien dage sloot de Heere een verbond met Abram, zeggende: Aan uw nageslacht zal ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat* (Gen.15:18). Dit is het land waar het over gaat. Het spreken hier, over het volk en het land, kan niet van toepassing zijn op een zogenaamd 'geestelijk Israël' God zal Israël het land geven tot bezit. Deut.34:4, Ex.6:7, Ex.33:1.

In het 1^e Testament staat dat God Israël heeft uiverkoren en ook weer zal uitverkiezen. In het NT wordt ook over uitverkorenen gesproken. Wordt daar een andere doelgroep aangesproken of een andere uitverkiezing bedoeld? Een uitverkiezing tot geloof en behoud? Laten we kijken naar de woorden van Yeshua in Mattheüs 24:22: *“Maar ter wille van de **uitverkorenen** zullen die dagen ingekort worden”*. En vers 31: *“en zij zullen Zijn **uitverkorenen** bijeenbrengen uit de vier windstreken”* enz. *Er is maar één volk wat zo verspreid is over de aarde dan Israël en dat klopt ook met wat de profeet Yeshayahu (Jesaja) profeteerde: “en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen en hen die vanuit Juda overal verspreid zijn, bijeenbrengen van de vier hoeken van de aarde.”(Jes.11:12)*

Hoe zit het dan met: *“Want velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren”* Yeshua waarschuwt Zijn volk door het beeld van de bruiloft: Israël werd genodigd maar wilde niet komen. Dan worden de heidenen uitgenodigd (de geroepen). De situatie overziende, er zijn slechts weinig uitverkorenen (Israël) gekomen en daarentegen veel geroepen. Eén ding is wel duidelijk: zonder bruiloftskleed kun je geen deelhebben aan de bruiloft (er staat niet bij of de man zonder kleed bij de uitverkorenen **Israël** of bij de geroepen **gelovigen uit de heidenen** behoorde).

I. Schuin gedrukte woorden en perikopen.

Aangezien de Bijbel in de Hebreeuwse en Griekse taal is geschreven, is het soms lastig bepaalde woorden of zinnen naar het Nederlands te vertalen en er goed lopende zinnen van te maken. Door het tussenvoegen van *schuin gedrukte woorden* zijn de zinnen weer goed en begrijpelijk te lezen (probeert u maar eens een gedeelte te lezen en laat de *schuin gedrukte woorden* eens achterwege).

Ook hebben de drukkers, dus niet de schrijvers! van de Bijbel perikopen geplaatst om aan te geven waar het aankomende Bijbelgedeelte over spreekt. Met een aantal voorbeelden willen we laten zien dat het soms ook goed oppassen is om niet op het verkeerde been gezet te worden door perikopen en *schuin gedrukte* toegevoegde woorden, want deze kunnen soms de lezer een bepaalde kant op sturen!

Voorbeeld 1: Romeinen 7 **vrij van de wet**

De perikoop wil doen geloven dat we vrij van de wet zouden zijn en zo zou een lezer het ook kunnen gaan lezen. Maar de tekst spreekt andere taal (lees zeker vers 12 eens).

Voorbeeld 2: Romeinen 9 **droefheid over het ongeloof van Israël**

Ook deze perikoop wil ons vooraf doen geloven dat hee Israël ongelovig is. Gelukkig is er ook nog een gedeelte uit Israël die wel gelooft in hun beloofde Messias. Daarom had het perikoop beter kunnen heten: **droefheid over het ongeloof van in Israël**

Voorbeeld 3: Romeinen 9:29-30 **het behoud van de heidenen en de dwaling van Israël**

Lees a.u.b. de samenvatting over Romeinen 9-11 '[met wie heeft God de verbonden gesloten](#)' op onze site om te zien dat deze perikoop van voor naar achteren niet klopt!

Voorbeeld 4: Romeinen 11:17 Israël is de olijfboom, God heeft Israël verkozen op grond van Zijn belofte aan Abraham. Izak en Jacob. Wie zijn dan de takken → inderdaad het nageslacht. Enkele zijn weggebroken en gij (de gelovigen uit de heidenen, tegen hen spreekt Paulus namelijk) zijn daar als wilde loten tussen geënt en hebben deel gekregen aan de wortel van de olijf. Wij staan 'tussen' en niet 'in plaats van' de overige takken!

Voorbeeld 5: Handelingen 20:7 Dit gedeelte wordt graag aangegrepen om de zondag als rustdag te rechtvaardigen, hier komen we ook een *schuin gedrukt* woord tegen. We moeten goed naar de context van Handelingen 20 kijken om helder te krijgen waar het over gaat. Zie hiervoor Bijlage: A.

J. Hebreeuwse principes.

De Bijbel kent veel principes die telkens terugkomen, of situaties die wij met 'onze Nederlandse bril' niet goed begrijpen. Graag willen we een aantal voorbeelden geven:

Voorbeeld 1: *Neem geen beurs, geen reiszak en geen sandalen mee, en groet niemand onderweg.* (Hand.10:4). Waarom mochten ze niemand groeten? In Nederland zeggen we gedag en lopen weer door. In Israël groet men elkaar, vraagt naar elkaars welstand en de familiezaken, men drinkt er wat bij. Hier zit veel tijd in. Vandaar dat de discipelen dat niet mochten want de tijd was er daar niet voor.

Voorbeeld 2: De binding van Izak (Gen.22). Velen denken dat het kleine jongetje Izak zich aan de hand van zijn vader Abraham liet meenemen naar Moria. In kinderbijbels in Israël wordt Izak afgebeeld met een baard. Inderdaad Izak was +/- 37 jaar oud bij deze gebeurtenis. Geboren toen zijn moeder Sara 90 jaar was en ze stierf na deze gebeurtenis 127 jaar oud. Daarnaast heeft de Heere een gruwel aan kinderooffers (Lev.18:21). Hij voerde Israël daar later zelfs het land voor uit.

Voorbeeld 3: 'Dag des Heeren' Als het in de Bijbel gaat over 'dag des Heeren' o.a. te lezen in: (Jes.13:6, Ez.13:5 en 30:6, Joël.1:15, Amos.5:18, Obadja.15, Zef.1:7, Mal.4:5 1Thes.5:2, 2Thes.2:2, 2Petr.3:10 en misschien wel de meest geciteerde Opb.1:10.

In alle teksten gaat het over een specifieke periode in Gods heilsplan, en over de Heere die ingrijpt in het wereld gebeuren (wederkomst en het oordeel). De dag des Heeren wordt nergens in de Bijbel gebruikt voor de opstandingsdag, die wordt genoemd de eerste dag van de week.

Als Johannes het in Openbaring 1:10 heeft over 'dag des Heeren' bedoelt hij daar dus niet de zondag mee.....

Voorbeeld 4: De term 'wet en evangelie' een begrip wat de meeste mensen wel kennen. Hier is ook het een en ander over te zeggen. Voor meer uitleg hierover verwijzen wij graag naar de studie op onze site: [Thora, wat betekent het voor ons?](#)

K. Wie wordt er aangesproken.

Er wil weleens verwarring ontstaan over wie er nu aangesproken wordt in de Bijbel. Als we niet uitkijken kunnen teksten en zinnen zo uitgelegd worden als waren ze voor ons (de gelovigen uit de heidenen) bedoeld. Een goed voorbeeld hiervan is de brief aan Efeze, Paulus spreekt veelvuldig over: wij, ons, zij en u.

De perikoop van Efeze 1 begint met: [Afzender, geadresseerden, groet](#)

Paulus schrijft hier aan de heiligen en gelovigen in Christus die in Efeze zijn, 2 groepen dus.

Voordat u de 2 hoofdstukken van Efeze gaat lezen, in welke vertaling dan ook, moet het volgende helder zijn: Als Paulus spreekt over 'wij en ons' bedoelt hij de Joden. Spreekt hij over 'zij en u' dan bedoelt hij de gelovigen uit de heidenen.

In de verzen 1 t/m 12 worden de Joden aangesproken (vers 4 gaat dus niet over ons of de z.g. 'uitverkiezingsleer'). In vers 13 begint hij de gelovigen aan te spreken. In hoofdstuk 2:17-18 zien wij de mooie koppeltekst dat wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader hebben en dat wij als gelovigen medeburgers mogen worden.

L. Opnieuw beginnen.

De Bijbel draait om Israël en wij, de gelovigen uit de heidenen, mogen ons daarbij aansluiten. Zullen we voortaan met onderstaande belijdenis onze Bijbellezen? Onafhankelijk welke vertaling u gebruikt!

1. Wij geloven dat Israël door God is geschapen en verkozen om de volken te zegenen.
2. Wij geloven dat het Gods opdracht aan de kerk en de volken is om Israël te zegenen.
3. Wij geloven dat de kerk niet in de plaats van Israël is gekomen. Door het geloof in Jezus Christus zijn ook wij kinderen van Abraham geworden.
4. Wij geloven dat al de verbonden vanaf Abraham gesloten zijn met Israël.
5. Wij geloven dat de Heere trouw zal blijven aan al de verbonden die Hij met Israël gesloten heeft, maar ook aan al de beloften die Hij aan de gemeente van Jezus Christus heeft gegeven.
6. Wij geloven dat er een geheimenis van een gedeeltelijke verharding van Israël is omwille van ons, maar dat er bij de kerk ook blindheid is voor Israël en dat er een sluier over de volken ligt.
7. Wij geloven dat de christenheid schuld moet belijden voor alle in haar naam begane daden van antisemitisme en oprecht berouw moet tonen in daden van liefde en solidariteit met Israël en het Joodse volk.
8. Wij geloven dat het herstel van het Joodse volk in het beloofde land Israël het begin is van de uiteindelijke verlossing.
9. Wij geloven dat de stad Jeruzalem de plaats is waar de Heere Zijn heilige Naam weer zal doen wonen.
10. Wij geloven dat op een dag de Messias zal komen om Zijn wereldwijde Koninkrijk op te richten. Dan zal de lichamelijke opstanding van de gestorven rechtvaardigen plaatsvinden en zullen zij met Christus regeren in Zijn Koninkrijk op aarde. Daarom bidden wij voor de vrede van Jeruzalem.
11. Wij geloven dat de Mensenzoon wanneer het Koninkrijk komt, zal zitten op Zijn troon om te oordelen over de volken en hen zal vragen hoe zij Israël behandeld hebben.
12. Wij geloven dat de vernieuwing van alle dingen uiteindelijk en definitief zal plaatsvinden. De schepping zal bevrijd worden van slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. En God zal zijn alles en in allen.

Slot

Heel veel Joden uit alle delen van de wereld maken aliyah, gaan terug naar Israël.

Laten ook wij aliyah gaan maken, dat wil zeggen teruggaan naar de Hebreeuwse wortels van het Christendom, en Yeshua en Zijn gemeente weer de Joodse identiteit terug te geven. Deze omkeer zal niet altijd meevallen. Je moet vaak een heel oude denk- en belevingswereld achterlaten.

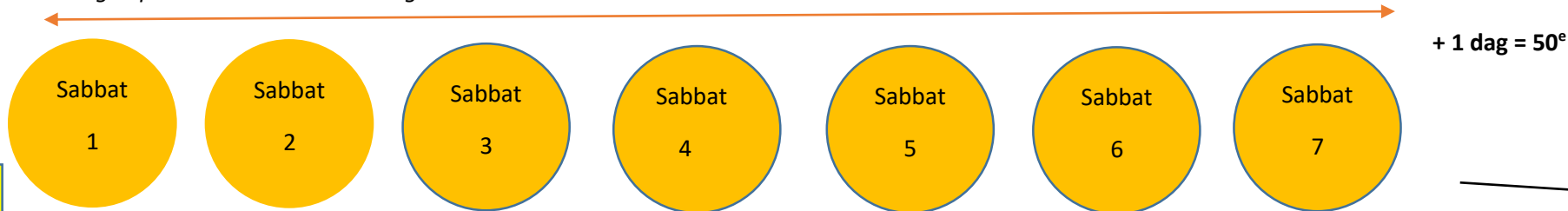
Maar het loont de moeite. Wij zijn ervan overtuigd dat de groeiende aandacht voor het terug gaan naar Hebreeuwse wortels een werk van de heilige Geest is.

Shalom!

Bijlage: A. **Handelingen 20:7** Wat gebeurt daar?

49 dagen periode van de omertelling

Vers 20

Vers 6 Paulus vaart weg uit Filipi na het Feest van de ongezuurde broden (Israël moest 7 Sabbatten tellen en op de 50^e dag begint het feest Sjav'ot (dat bij ons bekend staat als Pinksteren) Leviticus 23:15-16.

Vers 7 Hier moet u goed kijken naar het woord *dag* dat is schuingedrukt. Dit woord komt niet voor in de Griekse vertaling, maar is er tussengevoegd! Het woord 'week' staat er ook niet maar er staat in het Grieks 'sabatoon' wat meervoud van sabbat is.

Er staat dus letterlijk in vers 20: *En op nummer 1 van de Sabbatten toen de discipelen samengekomen waren enz.*

Dus op Sabbat 1 zoals u in het schema kunt zien. Uiteraard logisch want de discipelen hielden zich nog steeds aan de door God Zelf Ingestelde Sabbat!

Vers 16 Paulus heeft 'haast' want Hij wil voor het wekenfeest weer terug zijn in Jeruzalem.

Note: Bij het gebeuren rond Handelingen 20:7 is het heel noodzakelijk om in een helicopterview breder te kijken wat er zich precies afspeelt.

En niet te focussen op vers 20 wat helaas niet geheel correct vertaald is en onterecht gebruikt wordt om de zondag te rechtvaardigen.

Als we het complete plaatje bekijken zien we ook hier weer dat de Bijbel eenduidig is en dat de Sabbat in het nieuwe testament gewoon doorgaat.

Ook is het belangrijk om de Bijbelse feesten te kennen, hun oorsprong en verloop, om het 'plaatje' bij Handelingen 20:7 helder te krijgen.

Feest van de ongezuurde
broden

Vers
6

Start volg de pijlen

Vers
16

Wekenfeest of
Pinksteren